

Dosarul nr. 2ra-250/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D.Sușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Secieru, Iu.Cotruță,V.Mihaila)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bâta Viorel,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bâta Viorel către
Pitica Evghenii privind încasarea prejudiciului material și a taxei de stat,
împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 17 ianuarie 2020, Bâta Viorel a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pitica Evghenii privind încasarea prejudiciului material și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 22 aprilie 2019 a avut loc accidentul rutier cu implicarea: autoturismului de model XXXXX care îi aparține cu drept de proprietate lui Bâta Viorel, la volanul cărui se afla, și autoturismului de model XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate și la volanul căruia se afla Pitica Evghenii.

A indicat că pe acest fapt a fost intentată cauză contravențională nr.5054 din 22 aprilie 2019 și s-a constatat că, vinovat de producerea accidentului rutier a fost Pitica Evghenii.

A relatat că, în rezultatul accidentului rutier i-a fost deteriorat autoturismul pe care de la locul accidentului l-a tractat la remorcă, suportând cheltuieli în sumă de 300 lei.

A afirmat că, ulterior în perioada 10.06.2019 - 26.06.2019, autoturismul de model XXXXX care îi aparține cu drept de proprietate l-a transmis pentru reparații, perioadă în care a fost în imposibilitatea de a-l utiliza.

A menționat că, perioada de reparației la SRL „Garant Prest” a fost de 17 zile, confirmat prin Actul de recepție a autoturismului.

A notat că, pentru a evita cheltuieli suplimentare l-a contactat pe Pitica Evghenii pentru a solicita să-i acorde un autoturism pe perioada reparației, dar

acesta nu a răspuns. Prin urmare la 10.06.2019 i-a expediat o cerere prin scrisoare recomandată (copia expedierii poștale se anexează), însă nu a primit nici un răspuns.

A declarat că, deoarece autoturismul îl utiliza în fiecare zi pentru necesități de serviciu și personale, în consecință a fost nevoit să închirieze un autoturism. Astfel, la 10.06.2019 a încheiat contract de locațiune a mijlocului de transport nr.L/01/19 cu Grișca Ion, reprezentantul lui Grișca Zinaida, proprietarul autoturismului de model XXXXX.

A comunicat că, la 27.07.2019 a expediat în adresa lui Pitica Evghenii, reclamație prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier, însă acesta nu a reclamat scrisoarea de la oficiul poștal. La apelurile sale telefonice nu răspundea, deaceia a fost nevoit să se adreseze cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

A reiterat că, în rezultatul accidentului rutier de care se face vinovat pârâtul, i-a fost cauzat prejudiciul material constituit din următoarele: cheltuieli pentru expedieri poștale - 10,95 lei; cheltuieli de închiriere a unui autoturism pe perioada reparației autoturismului în sumă de 6 800 lei, iar în total suma de 6810,95lei.

În temeiul celor expuse, a solicitat admiterea acțiunii cu încasarea în beneficiul său din contul pârâtului Pitica Evghenii a sumei de 6810,95 lei, ca prejudiciului material și 204 lei, taxa de stat.

Prin hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Bâta Viorel și s-a menținut hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, conform art. 45 alin. (1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Prevederile art. 387 alin. (1) și (2) Cod contravențional, indică că prin vicitimă se înțelege persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

În conformitate cu prevederile art.2013 Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepția cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieșit din posesiunea lui ca

urmare a acțiunilor ilicite ale unor terți. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobândit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobândit în posesiune în mod ilicit. Conform normelor de drept enunțate este de înțeles că componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția și, care sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Coroborând prevederile enunțate la materialului probator administrat în speță, instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe precum că în acțiunile lui Bâta Viorel se întrunesc elementele componente ale delictului civil prevăzut de art. 2013 Cod civil, pentru a fi tras la răspundere materială.

În acest aspect, instanța de apel a conchis că în speță lipsește elementul esențial pentru angajarea răspunderii delictuale a lui Pitica Evghenii și anume raportul causal dintre faptă, prejudiciu și vinovăție.

Or, reclamantul Bâta Viorel nu a prezentat careva dovezi pertinente la capitolul cheltuielilor de închiriere a unui autoturism pe perioada reparației autoturismului său în sumă totală de 6800 lei, iar prezentarea doar a contractului de locațiune a automobilului închiriat de către apelant nu constituie temei de încasare a sumei solicitate de 6800 lei care nu a fost confirmată în modul prevăzut de lege.

La 24 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Bâta Viorel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia aplicată și eronat a interpretat prevederile art.2013 Cod civil. Totodată s-a indicat și prevederile art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 25 noiembrie 2020 (f.d.76), însă la materialele dosarului lipsesc date de recepționare a deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 24 decembrie 2020 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 14 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a

recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Bâta Viorel.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Bâta Viorel împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru